

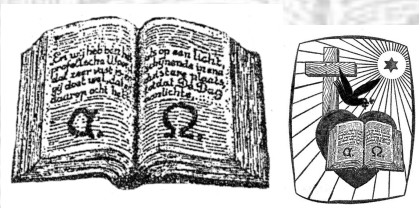
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnekomt, zal hij behouden worden .....* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Laten we beginnen met te lezen Openbaring 4:1-7. *“Na deze dingen zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet. Terstond kwam ik in vervoering des geestes en zie, er stond een troon in de hemel en iemand was op die troon gezeten. En die erop gezeten was, was van aanzien de diamant en sardius gelijk; en een regenboog was rondom de troon, van aanzien de smaragd gelijk.*

En rondom de troon waren vierentwintig tronen, en op die tronen waren vierentwintig oudsten gezeten, in witte klederen gekleed en met gouden kronen op hun hoofden. En van de troon gingen bliksemstralen, stemmen en donderslagen uit; en zeven vurige fakkels brandden voor de troon; dit zijn de zeven Geesten Gods. En voor de troon was als een glazen zee, kristal gelijk. En midden in de troon en rondom de troon waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren. En het eerste dier was een leeuw gelijk, en het tweede dier een rund gelijk, en het derde dier had een gelaat als van een mens, en het vierde dier was een vliegende arend gelijk”.

Dit Profetische Woord, dat op zo'n wonderbare wijze de opname van de Gemeente vermeldt en de heerlijkheid, die daarna zal gaan komen, willen we nu niet in zijn geheel behandelen, maar slechts dat gedeelte daarvan, dat spreekt over de vier levende dieren, die hier vermeld worden als de dragers van de wonderbare troon van God.

In Col. 1:12-14 lezen we immers dit woord: *“en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht. Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden”.*

God heeft ons in Christus overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde en dat is ook Gods Koninkrijk. Als we Jezus Christus toebehoren, zijn we geen onderdanen meer van het rijk der duisternis, waarin we vroeger verkeerden.

Van nature waren alle mensen en dus ook wij, zonder onderscheid, onderdanen van het rijk der duisternis; maar als we Christus aanvaard hebben als onze persoonlijke Verlosser en Heer, zijn we door Zijn dierbaar bloed vrijgekocht en verlost van de macht der duisternis en overgezet in Zijn Koninkrijk.

Er zijn in werkelijkheid maar twee rijken, er is geen derde, er is ook geen strook niemandsland. In de wereld kan dat wel zo zijn, maar dat is in werkelijkheid in de eeuwigheid niet zo; men is of in het rijk der duisternis of in het rijk van het licht, er bestaat geen neutraal gebied.

Als Jezus in ons hart is en wij de Heer Jezus willen volgen, dan is Hij het, die ons overgezet heeft in het rijk van het Licht, het Rijk van Hem. Als we onderdanen geworden zijn van dat wonderbare Rijk van God, dan dienen we de wetten van dat Koninkrijk te leren kennen.

Nu worden hier in Openbaring 4 ons vier grondslagen van dit Rijk van God verkondigd. Hier ziet Johannes, de apostel, de troon van de Almachtige God. Hij kan Hemzelf niet beschrijven dan alleen in symbolische beelden, want niemand kan God zien; Hij bewoont een ontoegankelijk licht. Johannes beschrijft Hem als kostbaar edelgesteente met zijn glans.

Verder vinden we in vers 6, dat er staat: *“En voor de troon was als een glazen zee, kristal gelijk. En midden in de troon en rondom de troon waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren”.* Dat is dus de troon van de Almachtige Schepper, God en Vader.

De vier dieren zijn midden in en rondom de Troon, zij zijn samen als het ware de grondslag van de troon, maar zij beelden ook uit, de vier voornaamste pijlers van het eeuwige Koninkrijk Gods. Zij zijn de dragers van de troon, want zij zijn er midden in en rondom heen, zij zijn om het zo te zeggen de troonwagen, de levende grondslag, waar de troon op rust.

Zij zijn de vier voornaamste grondslagen van Gods troon, van waaruit Hij regeert. En deze moeten we kennen, want we zijn immers onderdanen van dat Koninkrijk. Als we deze grondslagen niet kennen, dan worden we overtreders.

Het zijn dus vier pijlers en we weten, dat het getal vier de gehele schepping uitdrukt. God regeert over de gehele schepping. Zijn troon is gesteld over heel de schepping, van het uiterste Noorden en het uiterste Zuiden en Westen en Oosten, regeert God als Koning.

De vier dieren zijn dus de vertegenwoordigers van heel de schepping.

Nu moet ik u er nog wat bij gaan zeggen. We zijn in Christus Jezus niet alleen uit het rijk der duisternis overgezet in het Koninkrijk van God en onderdanen van dat heerlijke koninkrijk geworden en moeten deze vier grondslagen kennen, maar er is veel meer.

Wij, die nu als eerstelingen uit Jood en heiden geroepen zijn tot deze heerlijkheid en overgezet zijn in dat Koninkrijk, zijn bestemd om straks met Christus koningen en priesters te zijn in dat koninkrijk, om met Christus te regeren en te heersen over heel de schepping.

Want de Gemeente is een koninklijk priesterdom, een bijzondere natie, die met Hem regeert. Als geroepen en bestemde koningen moeten we niet alleen die vier grondslagen kennen, maar het moeten ook de grondslagen van ons eigen leven worden, anders zij we onbekwaam om tot die heerlijkheid te komen.

In het Koninkrijk Gods is het niet zo, dat het alles berust op uitwendige verordeningen (letters), maar die wetten moeten in ons hart gegrift zijn, zij moeten onze nieuwe natuur worden. Deze vier grondslagen moeten in ons leven gevonden worden. Eigenlijk zijn zij de grondslagen van het nieuwe leven in Christus, want de vervulling ervan zien we ook in Christus.

We gaan nu die grondslagen eens samen nader bekijken.

In vers 7 lezen we de eerste grondslag. We moeten altijd bij het eerste beginnen, niet een willekeurige volgorde nemen. Als men de eerste niet verstaat, kan men tot de tweede niet komen en als men de eerste grondslag nog niet in het hart heeft, kan men de tweede niet bezitten en de derde ook niet.

Daar is weer die Goddelijke volgorde, een opeenvolging, die we niet mogen veranderen. We moeten de eerste grondslag niet alleen leren kennen, maar we moeten haar tot ons nemen, opdat zij een deel van ons zelf gaat uitmaken.

Het eerste dier, de eerste grondslag was een leeuw gelijk. Er staat hier "*dier*", maar we moeten eigenlijk zeggen "*levend wezen*". In andere Bijbelvertalingen lezen we dit wel zo, want het gaat hier niet in de eerste plaats om een diersoort, maar veel meer om een levend iets, een levend wezen van de troon van God, wat ook in ons hart gevonden moet worden, want het Koninkrijk Gods begint binnen in u, zegt Jezus.

Dat eerste levende wezen moet dus ook ons leven gaan worden. Het is een leeuw. Wat is een leeuw? We hebben hier te maken met symboliek. De leeuw is het beeld van het koningschap, maar in het bijzonder van het koningschap over de wilde dieren, die met leeuwenmoed zijn vijand neerwerpt en zo hem verslaat.

Maar nu moeten we oppassen. Satan is de grote naäper van God. Hij heeft in zijn opstand tegen God, een eigen koninkrijk gesticht, het koninkrijk der duisternis (dat Goddank totaal geliquideerd zal worden).

Satan heeft ook de leeuw als symbool van zijn koningschap. Kijkt u maar naar de koninkrijken van deze wereld; velen ervan voeren een leeuw in hun wapen. Ook ons land heeft twee leeuwen in het wapen. Maar er is een wezenlijk onderscheid tussen de leeuw uit het rijk van satan en de koninkrijken van deze wereld en de leeuw van Gods koninkrijk.

Dit is het verschil: de leeuw uit het rijk der duisternis overweldigt zijn vijanden om ze te overheersen en ze te vernietigen als een verscheurend dier, of anders gezegd, om zich te laten gelden en zich te laten dienen.

Maar de Goddelijke leeuw, de leeuw uit Juda's stam, is geheel anders.

Deze overwint door te dienen en niet door zich te laten dienen. Hij overwint door een Lam te worden! In Openb. 5:5-6 lezen we: *"En een uit de oudsten zeide tot mij: Ween niet; zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen. En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en te midden der oudsten een lam staan, als geslacht, met zeven horens en zeven ogen; dit zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden over de gehele aarde"*.

Dat is de eerste grondslag van het Koninkrijk Gods, dat we ook bij God Zelf zien. God is Koning, maar laat Zich niet dienen, maar Hij dient de schepping dag en nacht, Hij is de grootste, allerhoogste Koning, maar dient dag en nacht Zijn schepsel.

Hij heeft ons geschapen, Hij heeft ons het leven gegeven, Hij zorgt voor ons dag en nacht, Hij dient. Dat is Gods koninkrijk, geheel tegenovergesteld aan dat van satan en de koninkrijken van deze wereld. Dat zegt Jezus toch ook in Matth. 20. Dan vragen de zonen van Zebedeüs, of zij aan Zijn rechter of linkerhand mogen gaan zitten in Zijn troon. Ze willen heersen over de anderen, maar die andere tien namen hen dat zeer kwalijk.

Natuurlijk! Want zij waren nog echt vleeselijk. Zij dachten nog altijd vleeselijk; een koning heerst en regeert om de ander te onderwerpen en zich te laten dienen. Maar in het Koninkrijk van God geldt een andere wet.

Jezus zegt dat in vers 25-28: *"Doch Jezus riep hen tot Zich en zeide: Gij weet, dat de regeerders der volken heerschappij over hen voeren en de rijksgroten oefenen macht over hen. Zo is het onder u niet. Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, zal uw slaaf zijn; gelijk de Zoon des mensen niet gekomen is om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen"*.

Toch was Jezus de leeuw uit Juda's stam, een leeuw is het beeld van leeuwenmoed, Jezus had een leeuwenhart. Is Hij niet met een geweldige moed de vijand tegemoet getreden, toen deze in al zijn verschrikking op Hem af kwam in de Hof van Gethsemane?

Hij, de reine, de zondeloze, die niets met de zonde te maken kon hebben, moest beladen worden met uw en mijn zonden, wat een verschrikking was, veel erger dan een gezond mens de melaatsheid van een ander op zich neemt en schurftig wordt met zweren.

Jezus, de reine moest beladen worden met onze schurft, met ons vuil. Daar was leeuwenmoed voor nodig, maar niet de leeuwenmoed om de vijand te verslaan en te verscheuren; maar deze wonderbare leeuwenmoed wilde de vijand verslaan met liefde, door een Lam te willen zijn.

Dat is het verschil; het is niet de leeuw als het wilde dier met bloeddorst, wat we van nature allen zijn. Deze natuur moet eerst in ons gekruisigd worden en gestorven zijn, willen we de lams natuur krijgen, de Christus natuur. Dat is de eerste grondslag, anders kunnen we geen deel krijgen aan dat Koninkrijk van God.

Onze bloeddorstige, oude leeuwen natuur moet sterven, radicaal, want die is van het rijk der duisternis. Dan pas kunnen we de lams natuur ontvangen, dat is Christus in ons, die de zondaar met Zich mee liet kruisigen, maar ons ook deed worden als een nieuwe schepping in Zijn opstanding. Daarom zegt Jezus in Matth. 20:26. *"Zo is het onder u niet"*.

Hier verstaan ze dit nog niet, hoewel Jezus het hun reeds gezegd had in Matth. 18:1. *"Op dat ogenblik kwamen de discipelen bij Jezus en vroegen: wie is wel de grootste in het Koninkrijk der hemelen"*.

En dan roept Hij een kind, en zegt in vers 4: *"Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het Koninkrijk der hemelen"*. Zo is Christus Jezus Zelf ons voorgegaan; Hij heeft overwonnen, niet door Zijn vijanden met macht neer te slaan (dat had Hij kunnen doen en dat had God al in de beginnen kunnen doen), maar door die vijand te overwinnen door Zich voor hen te geven en als het Lam

te laten slachten. Zo kwam Jezus tot deze heerlijkheid.

De leeuw uit Juda's stam heeft een leeuwenhart met een lams natuur. Dat is de Goddelijke leeuw met een moed, die niet versaagt, maar met een natuur van het Lam. Dat wil God en de Heer Jezus ook van ons maken, opdat we gaan overwinnen door een lam te willen worden. Dat is, wat de Heer van ons vraagt: de Christus natuur.

Nu gaan we naar de tweede grondslag, die ons wordt gesymboliseerd in dat tweede dier, beter gezegd, levende wezen.

Als het eerste levende wezen ons deel is geworden, zodat het dus een deel van ons leven is geworden, dan moet ook het tweede in ons gaan komen, want ook dat vinden we in Jezus Christus. Er staat: *"het tweede levende wezen is een rund gelijk"*.

Wat betekent in de Bijbel de symboliek van het rund? Het is weer het beeld van het koningschap, maar nu de koning over de tamme dieren. Weet u, dat naar de Bijbel, het rund zeker net zoveel kracht en sterkte heeft als de leeuw? In de Bijbel is het rund het jukdragende dier, dat zijn geweldige kracht in dienst stelt van de zwakke mens.

Zo was het daar en is het nog in het Midden Oosten. Het rund wordt gespannen voor de ploeg (denkt u maar aan een juk ossen, dat u telkens in de Bijbel vindt), ook voor wagens om vrachten voor de zwakke mens te dragen. Zo zien we in het beeld van het rund, het sterke, jukdragende dier, dat vrijwillig een juk op zich neemt.

In het verre Oosten ziet men dat nog wel, en hoe mooi is het zulk een juk karbouwen (runderen) door een kleine jongen geleid te zien worden. Die runderen doen precies, wat die kleine, zwakke jongen zegt, terwijl als dat rund maar even met zijn poot op hem zou trappen, dan zou dat jongetje niets meer te vertellen hebben.

Maar die dieren stellen hun krachten geheel in dienst van de zwakkere. Ja, het gaat zelfs zo ver, dat het jukdragende dier niet alleen zijn krachten, gaven en talenten in dienst van de zwakkere mens stelt, maar zelfs zijn vlees te eten geeft.

In de Bijbel vinden we bovendien, dat het rund wil sterven voor de schuld en de zonde van de mens, want het is tevens een offerdier, en dat is de tweede grondslag van het Koninkrijk van God. In Zijn rijk zal de sterkere, de zwakkere moeten gaan dienen met de krachten, de gaven, de talenten, die hij van God heeft ontvangen.

God Zelf, in Wie alle kracht is en gawe, dient ons, zoals we het in Jezus Zelf heerlijk aanschouwen. Hij heeft het Gode gelijk zijn, niet als roof geacht, maar Zichzelf vernederd en hoewel Hij God was, de gestalte van een dienstknecht aangenomen en aan de mensen gelijk geworden, om ons te dienen met Zijn kracht, Zijn gaven, Zijn talenten en zelfs om ons te voeden met Zijn vlees en Zijn bloed, opdat het waarlijk spijs en drank zou zijn. Ja, om Zichzelf als een volkomen offer te geven, om ons uit zonden, uit zwakheid en uit de dood te verlossen.

Dat is de wet, de grondslag in het Koninkrijk Gods. En die is niet alleen bij Jezus te vinden, maar moet ook bij ons gevonden worden.

Is het niet zo? We moeten eerst onze bloeddorstige leeuwen natuur kwijt; deze moet gekruisigd zijn en sterven en daar moet de lams natuur voor in de plaats komen, zodat we gaan overwinnen. We zullen niet overwinnen door ons te laten gelden en op onze rechten te staan en door te zeggen tegen de ander, dat die maar buigen moet.

Want dat is de oude, gruwelijke mens, die nooit in het Koninkrijk Gods zal binnengaan; die zal buiten blijven staan en verwezen worden met de satan naar de eeuwige verdoemenis. De haat van de duivel liep te pletter op de liefde van Jezus, weet u dat? Dat is het Koninkrijk Gods.

Heel de macht van de vijand met al zijn bruut geweld, liep te pletter op die doorboorde en genagelde man van Golgotha, die daar machteloos aan dat vloekhout hing. Jezus stelde niet macht tegenover macht, geen kanonnen tegenover kanonnen, geen atoomwapens tegenover atoomwapens, maar Jezus liet Zich aan handen en voeten vastnagelen aan het hout en zo vastgenageld, overwon Hij de macht van de vijanden.

Dat is de lams natuur, omdat Hij de wil van God deed. En als wij opnieuw geboren zijn, moeten we ook vrijwillig een juk op ons nemen, dat betekent een dienst aanvaarden, om de zwakkere broeder of zuster te gaan dienen met de liefde, kracht en gaven, die God ons gegeven heeft.

Johannes zegt in 1 Joh. 3:16. *“Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten”*. Daar hebt u het rund! Deze grondslag, dit wezen van de troon van God, moet ook in u en mij komen.

Nu krijgen we het derde dier en dat had een gelaat als van een mens. De derde grondslag wordt vergeleken bij de gestalte van de mens. Wat wil dat zeggen?

Niet van de mens, zoals wij hem kennen, de gevallen zondaar, maar de mens, die in zijn oorsprong was geschapen naar het beeld van God. Waar is de mens dus symbolisch tevens het beeld van? Ook de mens is een type van koningschap.

Het is altijd weer koningschap, want het is de troon. De leeuw, koningschap om de vijand te overwinnen, maar via de lams natuur, want God is Overwinnaar; het rund, het beeld van het koningschap, om steeds de ander, de zwakke te dragen en zelfs zijn leven er voor in te zetten.

En het derde is het beeld van koningschap, maar welk koningschap? God schiep de eerste mens Adam naar Zijn beeld, naar Zijn gelijkenis; er staat zelfs: *“Laat ons mensen maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis”*.

De mens is dus het beeld van Vader, Zoon en Heilige Geest, van de volkomen God. En God stelde die mens aan over de werken Zijner handen. Ook de mens is dus koning, maar waarom? Omdat die mens over de schepping moest gaan heersen, om haar te dienen, en opdat de schepping God zou leren kennen door middel van de mens.

Dus de mens moest God de Schepper, gaan openbaren in de schepping, want hij was geschapen als het beeld van God, zodat dus die schepping, door middel van de mens, God de Schepper zou leren kennen, wie Hij was in al Zijn gerechtigheid, in Zijn rechtvaardigheid, in Zijn liefde, Zijn genade, Zijn wijsheid en Zijn kracht.

De mens heeft gefaald, maar de grondslag van het Koninkrijk van God blijft bestaan. Dat zien we in Jezus. Hoe zouden wij mensen ooit werkelijk geweten hebben, wie God was, als Jezus niet hier op aarde was gekomen? Voordat Hij hier kwam, had men een valse voorstelling van God.

Jezus zegt toch in Joh. 17:3. *“Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt”*.

We leren God kennen door Jezus Christus, en dat zegt Jezus ook in Joh. 14:8-10. *“Filippus zeide tot Hem: Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg. Jezus zeide tot hem: Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader? Geloof gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet zijn werken”*.

Ziet u dat Philippus, deze vrome Jood, werkelijk God de Vader niet kende? Hij had er wel een zekere voorstelling van, een begrip van, maar hij kende Hem niet werkelijk, daarom vroeg hij dat. Als de machtige God en Vader nu eens werkelijk op deze aarde kwam, hoe zou Hij er uit zien? En wat zou Hij doen? Precies hetzelfde als Jezus, niet anders.

Wie Jezus gezien heeft, heeft de Vader gezien, maar om dat mogelijk te maken, kon Jezus niet alleen Gods Zoon blijven, maar moest Hij ook de staat van een mens aannemen, anders zouden wij Hem niet hebben kunnen zien. Maar toen Hij de staat van een mens aannam, kregen we openbaring en inzicht, wie God was, want in Hem zagen we God.

Want wat Hij deed, dat zag Hij de Vader doen. Want Hij deed niets uit Zichzelf, niets, maar ook totaal niets. Jezus zegt: *"Wat Ik spreek, dat spreek Ik, zoals Mijn Vader het Mij geleerd heeft, want alleen, wat Ik hoor van de Vader, dat spreek Ik"*.

En in Joh. 5:19 zegt Hij: *"Jezus dan antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo"*.

Al wat Jezus deed, in handel en wandel, in daden en werken, dat waren de handel en wandel, daden en werken van de Vader Zelf. Maar opdat wij dat zouden kunnen zien en geopenbaard krijgen, moest Gods Zoon de staat van een mens aannemen; dat is de grondslag van Gods troon voor de schepping, opdat die schepping God geopenbaard krijgt en weet, wie God is.

Wat wil dat dus zeggen? In Jezus als mens, werd het hele wezen van God ons geopenbaard in heel Zijn natuur, die liefde is, genade, rechtvaardigheid, gerechtigheid. En dit wil God en de Heer Jezus, dat ook zo ons leven zal zijn, nadat we opnieuw geboren zijn geworden en dus de lams natuur in Christus ontvangen hebben.

Dan zullen we elkaar ook gaan dienen in de liefde, en moeten we hier zo gaan leven, dat Christus in ons gezien zal worden en door Christus, de Vader; want we zijn geroepen om een beelddrager te zijn van Jezus Christus.

Dat is de grondslag, dat we tenslotte allen het beeld van Hem zullen dragen. Is dat niet heerlijk? Of zoals Paulus het zegt in 1 Cor. 15:49. *"En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen"*.

Ziet u, niet meer die oude mens, dat is de Adam, de zondaar, die gruwelijke, maar de nieuwe mens, waarin God geopenbaard zal worden. Zal dat niet wonderbaar zijn, dat straks op de nieuwe aarde, die komen zal en ook zelfs reeds in het Duizendjarig Vrederijk op deze oude aarde, een grote groep mensen zal zijn, die hier zo leven, zoals God Zelf hier zou leven. Is dat niet heerlijk? Dat is het Paradijs. Daarom wordt het ook het Duizendjarig Vrederijk genoemd.

De nieuwe aarde, die daarna komt, is daarom zo heerlijk, omdat dat de grondslag is van het Koninkrijk Gods. Daartoe zijn we geroepen, is dat niet wonderbaar? God heeft ons bestemd om het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te worden.

In Rom. 8:29 staat: *"Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders"*.

Toen Jezus hier de eerste maal op aarde was, zag men God in het vlees. Wat was dat toen wonderbaar, dat Hij vele zieken genas en die gebonden waren, vrij gemaakt. Wat heeft Hij niet velen getroost en zijn velen uit de zonde gered geworden!

Toch was er maar één zo'n mens op aarde. Maar straks, als Jezus met Zijn Gemeente terugkomt, dan zijn er velen van zulke mensen op aarde. Daarom zegt de profeet in het Oude Verbond, niet dat er één Heiland zal komen op aarde, maar hij zegt: *"er zullen vele Heilanden op aarde komen"*! Hebt u het wel eens gelezen?

Er zullen vele Heilanden komen op de aarde, dat is Christus en Zijn Gemeente, want we zijn bestemd om aan Zijn beeld gelijkvormig te worden, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.

Toen God in Christus een zo'n lichaam, zo'n mens tot Zijn beschikking had op aarde en daardoor reeds de hele schepping verlost werd door het volbrachte werk van Jezus, wat zal het dan een zegen worden, als God vele van zulke mensen hier op aarde tot Zijn beschikking heeft. En dat gaat komen, dat wordt de verlossing voor Israël en voor de volkeren en voor heel de schepping.

Daarom staat er geschreven in Rom. 8:19. *"Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der Zonen Gods"*. Dat is de Gemeente, dat is Christus in het meervoud, daar zijn we tot geroepen; en dat is die derde grondslag van het Koninkrijk, dat straks openbaar gaat worden.

Wat zal dat een heerlijk rijk worden! Daar zullen we allen leeuwenmoed hebben, maar met een lams natuur; daar zullen we allen krachten en gaven hebben, die geweldig zijn, want we worden begiftigd met alle gaven en krachten van God Zelf door de Heilige Geest. Hoe is reeds de eerste gemeente niet begiftigd geworden door de Heilige Geest met uitzonderlijke gaven van profetie, van wijsheid, van kennis, van genezingen en krachten, waarmede zij zwakkeren gingen dienen en hun leven zelfs voor hen gingen inzetten.

Maar hoever zijn tegenwoordig de gemeenten hiervan afgeweken! Hoeveel te meer zal de Gemeente de heerlijkheid ervaren, als zij verenigd met haar Hoofd Jezus Christus het doel, waarvoor God vanaf de beginnen haar bestemde, zal bereikt hebben.

Dan leert de Schepping, dan leren Israël en de volkeren pas kennen, wie God en wie Christus is. O, dan krijgen zij het geopenbaard. Hiertoe heeft God ons geroepen, zoals het in 1 Cor. 15:49 staat: *"En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen"*.

Nu komt de vierde en laatste grondslag.

Het vierde levende wezen was een vliegende arend gelijk. Wat is de symbolische betekenis van de arend. Ook van Koningschap. Maar van welk koningschap? Het Koningschap van de hoge luchtlagen.

De arend is een vogel, die de lagere, dampige en benevelde dalen van de wereld onder zich laat en omhoog stijgt, waar geen muffige dampen meer kunnen komen, in de absolute reine atmosfeer van de hogere sferen om de aarde, ver boven de hoge bergen. Daarom dragen zijn machtige vleugels hem zover de hoogte in, en daar in deze absolute reine en zuivere atmosfeer te vliegen en te leven in het volle heldere licht van Gods zonneshijn. Het is een beeld van het God zijn Zelf.

De arend is in de Bijbel allereerst het beeld van eeuwig leven. Vinden we het niet vermeld in Ps. 103:5. *"die uw ziel verzadigt met het goede, zodat uw jeugd zich vernieuwt als die van een arend"*.

Een arend heeft de eigenschap, dat hij, als hij oud is geworden, weer opnieuw jong kan worden. Dat proces kan zich zelfs enige malen herhalen; wist u dat? Het is het enige dier, dat dit kan.

Als een arend oud wordt, sterft hij niet zo gauw. Er moet al iets heel bijzonders gebeuren, als een arend uit zichzelf sterft. Maar een arend zou op het laatst moeten sterven, doordat zijn boven snavel over de onder snavel gaat groeien.

Zo zou hij niet meer kunnen eten en gedoemd zijn te sterven. Zo gaan zijn snavels over elkaar groeien en ook de oude slagpennen van zijn vleugels, die tenslotte oud worden, kan hij niet meer behoorlijk gebruiken om te vliegen. Weet u, wat hij dan gaat doen?

Dan gaat die arend met een geweldige klap tegen de rots aanvliegen en dan breekt de snavel en slaat hij de vleugels tegen de rots tot bloedens toe en dan vliegen de oude pennen er af. Eigenlijk werpt hij zich te pletter tegen de rots en vernieuwt hij zijn kracht. Dan is de snavel weer kort en er komen weer nieuwe veren en zo wordt hij weer helemaal als een jong dier en kan weer vele jaren leven. Is dat niet wonderbaar?

Dat doet de arend. Is het geen wonderbaar beeld? Daarom, wie van het Koninkrijk Gods is, diens leven wordt vernieuwd als dat van een arend. Dan gaat het van heerlijkheid tot heerlijkheid, en het gaat van een rijpheid weer tot een nieuwe jeugd, a.h.w. maar nog veel rijker, nog veel dieper.

Neemt Jesaja 40 ook niet dat zelfde beeld? Maar dan zien we er nog wat bij. De grondslag van het Koninkrijk Gods kent geen ouderdom en geen gebreken; daar is geen dood, maar eeuwige jeugd, altijd vernieuwing. Dat is de grondslag van dat Rijk. Nooit zult u zich daar oud en bejaard voelen en zeggen: *"Nu ben ik wijs geworden en kan ik niets meer leren"*.

Want God zegt: *"Nu heb Ik weer iets nieuws voor je en iets veel heerlijkers; je wordt wel als een jong iemand, maar met een veel diepere ervaring"*. Gaat u het begrijpen? Maar we zien tevens, wat deze grondslag vooral inhoudt; niet alleen een jeugd vernieuwing, eeuwig leven, maar wat staat er in Jes. 40:28-31. *"Weet gij het niet, hebt gij het niet gehoord? Een eeuwig God is de Here, Schepper van de eindigen der aarde. Hij wordt noch moede noch mat, zijn verstand is niet te doorgronden. Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerderd Hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat"*.

Hoort u het, niet iemand, die sterk is, maar de machteloze vermeerderd Hij sterkte. Zij varen op met vleugelen als arenden. Waarom? Omdat dit de grondslag van het Koninkrijk Gods is; het eeuwig leven door vernieuwing van leven en het geschiedt, doordat we alles van Hem verwachten.

In het Koninkrijk Gods putten we het alles uit Hem, want alles is uit Hem, door Hem en tot Hem. Dat is in Zijn Koninkrijk. Niemand leeft daar voor zichzelf, of uit zichzelf of uit iets anders dan uit Hem alleen. Zoals we nu in Christus zijn en uit Christus leven, zo leeft Christus uit de Vader, evenals degenen, die het van Hem alleen verwachten. Wat is dus eigenlijk het Koninkrijk Gods?

Nu gaat u iets heel bijzonder zien.

Het is geen goed georganiseerd Rijk, maar wel een geordend, goed werkend levend organisme, waarin alles eeuwig leven heeft, dat het ontvangt uit de eeuwige levensbron, waarmee het verbonden is. Zijn we allen aan die eeuwige God verbonden, Die ons eeuwig leven is?

Het Koninkrijk Gods is een machtig levend organisme, waarvan God de Vader, het leven Zelf is en waarvan Christus met de Gemeente de eerste stam zal vormen en uit die stam vele takken. Hebt u wel eens een stamboom gezien? Daar ziet u, hoe die stam zich steeds weer vertakt.

Nu, het Koninkrijk Gods is zulk een stamboom, waarvan God de oorsprong is en alle takken ontvangen dus het leven van Hem. Is het niet wonderbaar?

Nu is er nog iets, wat de arend ons laat zien. Het is niet alleen vernieuwing van leven, het is niet alleen, dat we allen verbonden zijn en uit Hem leven, maar het is nog iets veel groters.

In Deutr. 32:9-12 staat: *"Want des Heren deel is zijn volk, Jakob het Hem toegemeten erfdeel. Hij vond hem in een land van steppen, in een woest land van gehuil in de wildernis. Hij beschutte hem, lette op hem, bewaarde hem als zijn oogappel. Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here alleen geleid, en geen vreemde god stond hem terzijde"*.

De arend bouwt zijn nest hoog tegen een steile rots. De jongen zijn vreesachtig en nog niet sterk genoeg en ze willen, als ze groter worden, liever in het nest blijven. Zo zijn wij ook. Ook zien we dit bij de verheerlijking op de berg. We willen hier blijven. Maar de moeder arend gaat het nest kapot maken en gooit het jong eruit, maar direct duikt zij onder het jong, als het valt en vangt het op en draagt hem op haar vleugels de hoogte in, totdat het jong zelf gaat vliegen.

In Gods Koninkrijk gaat het ook steeds hoger, er is geen stilstand, het gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid en van kracht tot kracht, God is de grote arend, Die ons wel eens uit het nest gooit, maar toch ons ook weer opvangt en ons beschermt.

Ook bij de jonge arenden geeft dat luid protest, maar God duldt ook van ons geen rust en veiligheid, maar wil ons brengen tot in hogere levenssferen.

Laat Hij ons leven besturen, wees niet opstandig. Hij is bij ons, boven ons en onder ons. De vierde grondslag in het Koninkrijk Gods is: excelsior! Nooit is het genoeg, altijd ontvangen we meer, heerlijker en dieper dan te voren, als we van God willen zijn. En het is de Grote Arend, Die over Zijn broedsel waakt!

Amen.

